

er i det hele og store tilfreds med Lovforslaget. Det ser i den foreslaaede Kommission en Kommission, der vil være i Sand til at tage Spørgsmaalet om Læreruddannelsen op saa at sige baade i Højden og Bredden og Dybden i saa stort Omfang, som Opgaven i det hele kræver. Men under Forhandlingerne i Udvalget kon man til det Resultat, at det dog måske kunde være godt at gøre Kommissionen noget mindre, idet den da maaske kunde være noget mere arbejdsdygtig. Noget afgørende og fremtrædende Punkt var det ikke. For at række Mindretallet en Haand gik Flertallet ogsaa ned til at tidsbegrænse Kommissionens Varighed til den 1. December, men jeg maa udtrykkelig sige, at jeg har opfattet Sagen saaledes, at det nærmest var en Velvilie, det her viste, og at Flertallet var klar over, at Kommissionens Opgave kunde blive saa stor, at det kun med Vanskelighed vilde kunne lykkes den at blive færdig den 1. December. Der har yderligere momentvis været talt om Rigsdagsmændenes Stilling i Kommissionen, men der kom ingen alvorlig Forhandling i Gang derom. Jeg tror dog, det ikke vilde have været umuligt for Mindretallet at komme til en Overenskomst med Flertallet om dette Spørgsmaal, hvis man havde ønsket det, men Flertallet har altsaa opretholdt og støtter Ministerens Lovforslag paa dette Punkt.

Modsetningen imellem de to Retninger i Udvalget er sikkert saa stor, at det ikke er urimeligt at udtale, at Flertallet, efter at det har gjort Forsøg paa at være imødekommende overfor Mindretallet, neppe vil lade sig rokke fra det Standpunkt, som det nu har indtaget. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Flertallets Indstilling til velvillig Behandling her i Tinget.

Nørgaard: Der er ingen Grund til at holde lange Taler her om den foreliggende Sag, og det skal jeg heller ikke gøre, jeg vil kun ganske kort anbefale de Ændringsforslag, der er stillede af et Mindretal indenfor Udvalget. Dog tænker jeg, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) ogsaa vil begrunde sin Tilslutning til Mindretallet. De Ændringer, vi har foreslaaet, er fremkommet i Tilslutning til de Udtalelser, som faldt fra Højres og Venstres Ordførere her ved første Behandling. (Ellinger: Ikke Højres, men det konservative Folkepartis!). Ja, jeg ved ikke, om jeg ikke alligevel har Ret til vedblivende at kalde den vedkommende

Gruppe her i Tinget for „Højre.“ Saa vidt jeg ved, har den ikke officielt skiftet Navn her. (Ellinger: Jo, den har!). Saa maa jeg have overset det, og saa bøjer jeg mig for det ærede Medlem og kalder Partiet for det konservative Folkeparti.

Vi har ønsket at give Lovforslagets § 1 en mere fast og bestemt Affattelse, end den havde i Ministerens Lovforslag. Vi har foreslaaet at give Kommissionen det Hverv at tage Læreruddannelsen under Overvejelse og at stille Forslag om en Ordning af Læreruddannelsen. Nu sagde den ærede Ordfører for et Øjeblik siden, at vi derved i høj Grad havde indsnævret Kommissionens Opgave, men det er jeg ikke saa sikker paa. Jeg vil dog gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at ind under det, vi har foreslaaet, mener jeg, der meget vel kan komme en Overvejelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have Kvindeseminarium eller ikke, en Overvejelse af, hvordan Understøttelserne skal fordeles til Seminarierne og Eleverne og af Seminariernes økonomiske Forhold i det hele. Vi har blot ønsket at give denne Paragraf en mere bestemt og fast Affattelse, og jeg tænker, vi ved vor Affattelse har ramt den Tanke, som den højtærede Minister havde med sit Forslag, nemlig den at tage Læreruddannelsen under Overvejelse. Det var dog ikke Meningen, at denne Kommission skulde tage alle mulige Skolespørgsmaal op til Behandling.

Vi har i Henhold til vore Udtalelser ved første Behandling ment, at den foreslaaede Kommission var alt for stor, og det glæder mig i høj Grad, at Flertallet er enig med os deri og har foreslaaet at gøre Kommissionen mindre. Vi foreslaar, at den skal bestaa af 15 Medlemmer, ikke af 25, og at alle 15 skal vælges af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Heri følger vi den Fremgangsmaade, som blev fulgt, da i sin Tid Kommissionen til Overvejelse af Folkeskolens Tilsyn blev nedsat.

Endelig har vi ligesom Flertallet ønsket at sætte en Tidsfrist for Tilendebringelsen af Kommissionens Arbejde. Den højtærede Ordfører sagde, at Flertallet havde ved at foreslaa denne Tidsfrist udstrakt en Haand til Mindretallet, og jeg fik Indtryk af, at den ærede Ordfører med nogen Overvindelse var gaaet med til dette. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om en Tidsfrist blev her i Salen rejst ved første Behandling af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), saa det er